

оправданы, слѣдъ отдѣленіето имъ отъ тѣлото, съ една рѣчь, относително до молитвѣтъ за усопшытъ.

Протестанскытъ църквы совершенно отричатъ това състояніе на душытъ, слѣдователно, отказватъ и ползѣтъ да ся молимъ за тѣхъ. Отъ това произходи, споредъ протестантытъ, че сѣществуватъ само избрани и отверженни, които, тосъ часъ слѣдъ смъртытъ, влизатъ въ състояніето на блаженството или на осѣжденіето, и всѣко сношеніе съ тѣхъ ся прекъсва. Протестантитѣ утвърждаватъ еще че до толкъ престанва всѣко сношеніе по между избранытъ на небѣ и вѣрующытъ на землѣ, щото по-